

U S T A W A

z dnia 2 lipca 1920 roku

w przedmiocie zmiany niektórych przepisów i przedłużenia mocy obowiązującej ustawy z dnia 3 lipca 1919 r. o ochronie drobnych dzierżawców rolnych (Dz. Pr. № 57 poz. 345).

Art. 1. Moc obowiązującą ustawy z dnia 3 lipca 1919 r. (Dz. Pr. № 57 poz. 345) w przedmiocie ochrony drobnych dzierżawców rolnych, zakreślona art. 9 tejże ustawy na czas do końca 1920 r., przedłuża się co do gruntów obsianych zbożem do dnia 1 września 1924 r., zaś co do gruntów pod okopowiznami do dnia 1 listopada 1924 r. z następującymi zmianami:

Art. 2. Czynnsh dzierżawy drobnych działek gruntów do 6 morgów może być żądany, ustanowiony i płacony tylko w kwocie pieniężnej i nie może przewyższać kwoty, odpowiadającej podwójnej cenie kontyngentowej żyta w odnośnym okręgu z końcem 1919 r. w stosunku do 40 kg. żyta za każdą 1 morgę wydzierżawionego gruntu, niezależnie od rodzaju użytkowania. Gdyby czynsz w ten sposób ustalony był niższym od czynszu, płaconego na podstawie ustawy z 3 lipca 1919 r. (Dz. Pr. № 57 poz. 345), nateczas wypuszczający w dzierżawę ma prawo żądać zapłaty czynszu w wysokości, przewidzianej tą ostatnią ustawą. Wobec tego tracą moc obowiązującą postanowienia art. 1, ustęp 1 i 2 ustawy, we wstępie powołanej, postanowienia zaś art. 2 tejże ustawy stosowane będą do czynszu, przypadającego do zapłaty za czas do końca 1920 r. wedle normy, objętej art. 1 ustawy z 3 lipca 1919 r. (Dz. Pr. № 57 poz. 345), zaś do czynszu, przypadającego do zapłaty po 1 stycznia 1921 r. — wedle normy, zawartej w niniejszym artykule.

Art. 3. Wyjątek, przewidziany w ostatniem zdaniu art. 7 ustawy z 3 lipca 1919 r. (Dz. Pr. № 57 poz. 345) co do dopuszczalności rozwiązania, względnie wypowiedzenia dzierżawy przez powracających do kraju właścicieli drobnych gospodarstw rolnych przed terminem, w ustawie z 3 lipca 1919 r. i w niniejszej noweli oznaczonym, będzie miał zastosowanie w każdym razie na żądanie strony interesowanej w tych wypadkach, gdy bez względu na wydalenie się z kraju właściciela gruntu dzierżawiony grunt stanowił i stanowić ma główny warsztat pracy właściciela, który poza gruntem, wydzierżawionym jednemu dzierżawcy lub kilku dzierżawcom w łącznym obszarze, nie przewyższającym 6 morgów, nie posiada więcej, niż potrójną ilość tegoż obszaru gruntu we własnem użytkowaniu oraz w tych wypadkach gdy dzierżawca poza gruntem mu wydzierżawionym posiada, jako właściciel, więcej gruntu, niżli wynosi cały obszar gruntu, będącego własnością wydzierżawiającego w chwili wypuszczenia w dzierżawę, jak również w tych wypadkach, gdy właściciel wydzierżawionego gruntu prawomocnym aktem notarialnym daruje wydzierżawiony obszar na cele użyteczności publicznej.

Art. 4. Inne postanowienia ustawy z 3 lipca 1919 r. (Dz. Pr. № 57 poz. 345), o ile poprzedniemi artykułami nie zostały zmienione lub zniesione, zachowują swą ważność.

Art. 5. Wykonanie niniejszej ustawy powierza się Ministrowi Rolnictwa i Dóbr Państwowych w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości.

Art. 6. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

Marszałek:

Trąmpczyński

Prezydent Ministrów:

w z. *St. Śliwiński*

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:

Bujak

Kierownik Ministerstwa Sprawiedliwości:

Dr. J. Morawski